

[Oluf Pedersen.]

Medlems Udtalelser, som jeg synes han skulde have sparet sig, naar han nu er begyndt at omvende sig til det bedre, det er det urimelige Krav, han rejser om en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, jeg tænker her paa Nedsættelse af Skatterne paa Grund. Det er ganske givet, at vi her staar over for et Monopol, og hvis der skal være nogen som helst Mening i Venstres Angreb paa Monopoler, er det nødvendigt, de siger fra ogsaa med Hensyn til de Monopoler, de selv tror de har noget at tjene ved.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Det er muligt, jeg har sagt: „de Folk, der vil Landbruget til Livs“ — jeg tør ikke benægte det, jeg kan ikke finde det i mine Papirer, det er somme Tider, man siger andet end det, der staar, men jeg vil sige, at det er ikke min Agt at sigte nogen. Jeg vil sige det saadan: de Folk, der i deres Uforstand skader Landbruget; det er ikke en Sigtelse for Vilje til ligefrem at ville Landbruget til Livs, men deres Arbejde, deres Agitation, deres Optræden er i mine Øjne af en saadan Karakter, at de skader Landbruget. Det var det, jeg ønskede at sige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Det kan kun glæde mig, at det Raad, jeg i Gaar gav Partiet Venstre, allerede har sat Tanker i Bevægelse, og det ærede Medlem Hr. Clausager tumlede med det i Dag og erkendte, at det var rigtigt nok, de forlangte Skatterne ned paa alle Omraader, og det kunde ogsaa være lidt vanskeligt at faa det til at stemme med Kravet om en sund Økonomi, men, siger det ærede Medlem, det *kan* lade sig gøre, det er ikke saa vanskeligt, som det ser ud til, for vi kan nedsætte Tolden. Ja, det Krav, Venstre allerede har rejst om Nedsættelse, omfatter efter min Opmærksomhed ogsaa de indirekte Skatter, men det giver i Statshusholdningen som saadan kun mindre Penge. Men saa siger det ærede Medlem: saa vil Priserne falde, og saa kan Ordningerne undværes. Hvis selve den nyeste Historie ikke helt glipper for mig, var det ikke, fordi Priserne var saa høje, vi skred til Ordningerne; paa det Tidspunkt de blev indført, var Priserne netop meget lave.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Claus-

ager at han ikke har sagt, som det er tillagt ham, at alle Ordninger er overflødige. Nej, det ærede Medlem har kun sagt, at saaledes som det hele gaar, bør man tage op til Overvejelse, hvad de forskellige Ordninger betyder, og de Ordninger, der ikke betyder noget, burde man afvikle. Jeg maa sige, at den Standhaftighed imponerer mig ikke forferdelig meget, at det ærede Medlem i Øjeblikket gennemgaar de forskellige Ordninger og kommer til det Resultat, at den Kornordning, som Venstre saa stærkt som nogen dengang krævede, kan vi undvære i Dag, det kan jeg selv regne mig til; og med Hensyn til Smørordningen er der ikke Tvivl om, at det vil falde ud til, at den kan man undvære, men der er et Par Stykker tilbage. Maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. Clausager: Dette Krav om, at Ordningerne skal forsvinde, gælder det ogsaa Ordningen med Hensyn til Sukkerproduktionen, gælder det Kartoffelmelsordningen, i det hele taget de Ordninger inden for Landbrugserhvervets Omraade, hvortil der ubestridelig er knyttet en varig Fordel for Erhvervet? For hvis ikke det er andet end dette, at man vil kræve Ordninger, ganske som man hidtil har gjort det, hver Gang der er en Fordel i det, og saa snart Forholdene udvikler sig saaledes, at Fordelen paa et bestemt Omraade ikke er der længere, optræder man som Ordningernes Banemand, saa tror jeg ikke, det er en Politik, der kan bære.

Westermann: I „Social-Demokraten“ for 20. Oktober i Aar refereres der fra Finanslovdebatten herinde under den Debat, der fandt Sted Dagen i Forvejen, den 19. Oktober, nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen vedrørende Fiskehandelen i København. Artiklen — den var sat stort op — havde Overskriften „Fiskehandelen bør ordnes rationelt“, og som Undertitel stod der: „Ubegrundet, at Fiskeprisen mangedobles paa Vej fra Fisker til Forbruger“. Og med udhævede Typer stod der — jeg beder om Formandens Tilladelse til at give et kort Citat her og et kort Citat senere —:

„En Undersøgelse af Priserne viste 1. Januar, at for Rødspætter i Detailsalg i København forlangtes fra 180 til 450 Øre pr. kg, medens de Priser, der betaltes Fiskerne for samme Varer, laa fra 93 til 122 Øre pr. kg. For Torsk var Forholdet endnu grellere, nemlig 70—110 Øre pr. kg i Butikkerne og 16—25 Øre til Fiskerne.“

Saaledes som denne Artikel var sat op, maatte den ganske naturligt rejse en Kritik mod den Detailhandel her i Køben-